

Nefret Etsen de Benimlesin

– Mustafa Kara · 06 Haziran 2014

Aşkımı inkâr eden nefretin yine başrollerde,
Sensiz koca şehir dar geliyor
Kabıma sığmıyor yüreğim
Kalabalıklar içerisinde adeta yapa yalnızım
Zemheri ayazında kalmış gibi
Yüreğim buz tutmuş, donuyor
Al yüreğimi, koy yüreğine buzları çözsün...

Karanlıklar korkutur beni hep
Sessizlik bana göre değil
Gecenin ilerleyen saatlerinde
Siluetimle paylaşırım bensizliğimi
En zoruma giden de
Gecenin en suskun saatlerinde
Seninle, sensiz paylaşmaktır sessizliği

Bir an aynaya bakarım
Gözlerim donuk ve mat
Boş ve manasız bakar kör
Eğer inersen derinliklerine
İncinen ruhumun kimsesizliğini anlatır
Sessizce...

Gecem, mor ile lacivert arası
Yıldızlar dans etmekte
Ne diyeceğimi unuturum, dalarım derin düşlere
O an hüznlerime ilham perisi olur
Karanlık geceden kayan yıldızlar...

Nefretin boyunu aştıkça
Çalmanın gönül kapımı,
Çalmış olsan bir kere
Ağrılarım seni yüreğimin en müstesna köşesinde...
Olmadı, yüreğimi sana sürgün ederim...
Çünkü

Kaderimsin, bana yazılmışsın
Alıp verdiğim nefes gibisin
Öyle ihtiyacım var ki sana...

Al yüreğimi yüreğine, buzları çözülsün
Ezberlemişim tepeden tırnağa seni
Ne görmek için bakmama
Ne de seni hatırlamama gerek yok
Yüreğimin en müstesna yerinde
Nefret etsen de
Hep benimlesin
Bendesin...

//Benden nefret ettiğin bu/gün, idam fermanımı imzalayarak ipimi de çekmiş oldun//

Mustafa KARAAHMETOĞLU

10.05.2014

Şiirime ses olan değerli dost, sevgili ağabeyim Mehmet Fikret ÜNALAN'a çok teşekkür ederim.